

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215220600
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1215220600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: U. Y., B. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Annou Janáčovou, Wilsonova 3, Bratislava, proti žalovanému: P. C., Z..G., V.: XX XXX XXX, Y. XX, H., zastúpeného SEDLAČKO&PARTNERS, s.r.o., IČO: 36853186, Štefánikova 8, Bratislava, o zaplataenie 6.198,50 eura s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.10.2018, č.k. 10C/356/2015-175, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 885,50 eura m e n í tak, že žalobu v tejto časti zamietá.

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.232,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 12.02.2014 do zaplataenia m e n í tak, že v časti zaplataenia sumy 724,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 12.02.2014 do zaplataenia žalobu zamietá a vo zvyšnej časti tohto napadnutého výroku p o t v r d z u j e.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27,28 %.

Napadnutý výrok o poplatkovej povinnosti žalovaného z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 885,50 eura (výrok I.), ako aj sumu 5.232,50 eura s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 12.02.2014 do zaplataenia (výrok II.), všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, konanie o zaplataenie sumy 966 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 12.02.2014 až do zaplataenia zastavil (výrok III.), žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy (výrok IV.) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 367 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 26.08.2015 domáhal zaplataenia sumy 6.198,50 eura s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 12.02.2014 do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania z dôvodu, že dňa 17.08.2013 utrpel pri dopravnej nehode ťažké poškodenie zdravia, a to hemoragicko-traumatický šok s nutnosťou hemoterapie, pomliaždenie čelovej oblasti, podkožný emfyzém na hrudníku vľavo, pneumothorax vľavo, hemothorax vpravo a hemothorax vľavo, pomliaždenie pravých a ľavých pľúc, zlomeninu 2., 4., 6. rebra vľavo, zlomeninu stavca Th 6, roztrhnutie bránice, zlomeninu tela lopatky, pomliaždenie pravej obličky s hematómom v oblasti hlú obličky a pomliaždenie pravého zápästia. Dopravnú nehodu zavinil vodič F. Y. na motorovom vozidle zn. H. XXX,

J.D.: S.-XXX S., ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalobca bol bezprostredne po nehode hospitalizovaný v T. G. C. D. S. G., kde bol operovaný. Dňa 11.10.2013 vyhotovil znalec I.. M. H. znalecký posudok č. 36/2013, v ktorom ohodnotil bolesť pre žalobcu celkovo na 965 bodov. Splnomocnenec žalobcu, spoločnosť D. X. B., Z..G., požiadala dňa 17.10.2013 žalovaného o úhradu poistného plnenia v celkovej výške 15.537 eur (965 bodov x 16,10 eura za 1 bod). Žalovaný z položiek hodnotených v znaleckom posudku I.. M. H. neuznal položku č. 86e - Hemothorax, s počtom 45 bodov, položku č. 83 - Pomliaždenie pľúc vpravo a Pomliaždenie pľúc vľavo, vrátane navýšenia, s počtom 360 bodov (120+60+120+60 bodov), ktorú ohodnotil ako pomliaždenie hrudnej steny ľažšieho stupňa a zlomeniny rebier RTG nepreukázané (položka č. 76) a priznal mu len 20 bodov. Z uvedených dôvodov si preto žalobca uplatňoval voči žalovanému nárok v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), v celkovej výške 6.198,50 eura (45+180+180-20 bodov x 16,10 eura za 1 bod).

3. Žalobca v priebehu súdneho konania rozšíril nárok na náhradu za bolesť, a to o položku č. 107 - Zlomenina tela stavca Th 7, v počte 25 bodov, a pri položke č. 86b - Pneumothorax vľavo, s hodnotou 60 bodov, žiadal o jej zvýšenie o polovicu, t.j. o 30 bodov, spolu 55 bodov, v číselnom vyjadrení 885,50 eura, pričom zobral späť nárok na navýšenie položky č. 83 - Pomliaždenie pľúc vpravo o 60 bodov, v sume 966 eur; rozšírenie žaloby konajúci súd pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 02.10.2018. Žalobca tak svoj nárok upravil na celkovú sumu 6.118 eur (45+120+180+30+25-20 bodov x 16,10 eura za 1 bod).

4. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, pričom zistil, že medzi stranami neboli sporné okolnosti dopravnej nehody, pri ktorej došlo k ublíženiu na zdraví žalobcu, keď spornou otázkou ostalo bodové ohodnotenie bolestného. Súd prvej inštancie preto ustanovil do konania I.. M. G., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia. Znalec v znaleckom posudku č. 33/2016 konštatoval, že pľúca sú párový orgán, a preto v rámci poškodenia pravej a ľavej strany pľúc treba hodnotiť každú z nich samostatne. Zároveň uviedol, že zákon pripúšťa, aby sa v prípade poškodenia na zdraví, ktoré v sadzbách uvedené nie je, použila sadzba pre také poškodenie, s ktorým ho z hľadiska bolesti možno najlepšie porovnať. Z uvedených dôvodov považoval znalec bodové ohodnotenie uvedené v znaleckom posudku I.. M. H. v položke č. 86e - Krvácanie do hrudníka vpravo, v počte 45 bodov a Krvácanie do hrudníka vľavo, v počte 45 bodov, za stanovené správne. Rovnako sa znalec stotožnil s bodovým hodnotením položky č. 83 - Pomliaždenie pľúc vpravo, v rozsahu 120 bodov. I keď položka č. 83 - Pomliaždenie pľúc vľavo bola hodnotená správne v počte 120 bodov, znalec ju vzhľadom na súbeh s ostatnými súvisiacimi zraneniami v tejto oblasti zvýšil o polovicu, t.j. o 60 bodov. Znalec k použitej diagnóze Pomliaždenie pľúc, ktorá sa nenachádzala v oceňovacej tabuľke, doplnil, že túto bolo potrebné ohodnotiť v rámci položky Roztrhnutie pľúc, pretože, ak sa pri vyšetreniach nájde vzduch a krv v pohrudničnej dutine, bez iného penetrujúceho poranenia, ide vždy o ruptúru pľúc rôzneho rozsahu. Pomliaždenie, či roztrhnutie pľúc nebolo možné zaradiť pod položku č. 76 - Pomliaždenie steny hrudnej, pretože pomliaždenie steny hrudnej, i s prípadnými zlomeninami rebier, neobmedzuje funkciu dýchania. Znalec sa vyjadril i k položke č. 86b - Pneumothorax vľavo, ktorá bola pôvodne ohodnotená v počte 60 bodov, avšak z dôvodu drénovania, túto navýšil o polovicu, teda o ďalších 30 bodov. A napokon, znalec k bodovému ohodnoteniu bolesti pridal i ďalšiu položku č. 107c - Zlomenina tela stavca Th 7, v počte 25 bodov, keďže na CT sa táto zlomenina preukázala.

5. Vzhľadom na námietky žalovaného voči záverom znaleckého posudku č. 33/2016 vypracoval znalec I.. M. G. doplnok k tomuto posudku, v ktorom k položke č. 83 - Pomliaždenie pľúc uviedol, že kontúzia pľúc nemá v zákone samostatnú položku, preto sa hodnotí podľa porovnateľnej položky. Konštatoval, že na pľúcach vpravo prevažovali kontúzne zmeny, pričom ich rozsah a priebeh hojenia bol dokumentovaný opakovaným CT vyšetrením. Vzhľadom na veľké pôsobiace násilie, čo dokumentovala i súčasná zlomenina lopatky, ako aj poranenia hrudníka a bránice, sa liečba a hojenie predĺžili, z dôvodu ktorého znalec vyhodnotil obodovanie tejto položky za použitia hornej hranice za primerané. Na ľavej strane došlo k roztrhnutiu a pomliaždeniu pľúc, so vznikom krvácania a výpotku v pohrudničnej dutine a pneumothoraxu. Liečba pneumothoraxu spočívala v drenáži hrudníka a odsatí vzduchovej kolekcie. Do hrudníka sa zavádzal drén, ktorý sa fixoval ku koži a podľa klinického nálezu bol ponechaný niekoľko dní. Jeho účinnosť sa kontrolovala ďalším CT vyšetrením, ktorý konštatoval po 6-tich hodinách nález v remisii, pneumothorax upravený a fluidothorax zmenšený, čo potvrdzovalo podľa znalca úspešnosť a účinnosť lekárskeho zákroku. V zdravotnej dokumentácii sa uvádzalo predrénovanie ľavého hrudníka,

a keďže sa použili oba typy drenáže, opodstatnene zvýšil položku u ľavých pľúc o polovicu, t.j. viac ako vpravo.

6. Zohľadniac výsledky vykonaného dokazovania, za aplikácie ustanovenia § 420 ods. 1, § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 2 ods. 1, § 3 ods. 1 až 3, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1 veta prvá, ods. 6, § 9 ods. 3 veta prvá a druhá, ods. 5, 7 a 8 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“), § 4 ods. 1, ods. 2 písm. a) a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., dospel súd prvej inštancie, k záveru o dôvodnosti žaloby žalobcu. Konajúci súd konštatoval, že žalobca utrpel pri dopravnej nehode dňa 17.08.2013 poškodenie na zdraví, pričom nebolo sporné, že jeho zdravotný stav sa považoval za ustálený dňom vypracovania znaleckého posudku o bolestnom, t.j. dňa 11.10.2013, počnúc od ktorého začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba na uplatnenia jeho práva; tá uplynula dňa 11.10.2015, a preto pokiaľ žalobca podal žalobu na súd dňa 26.08.2015, podal ju včas. Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania časti rozšíreného nároku žalobcu, túto vyhodnotil konajúci súd v zmysle § 100 ods. 1, § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, za nedôvodnú. Mal za to, že žalobca svoj nárok na bolestné uplatnil žalobou včas, tento riadne vyčíslil sumou 6.198,50 eura, pričom nebolo rozhodujúce, že v priebehu konania došlo k úprave bodového hodnotenia (na základe znaleckého dokazovania), keďže nárok na bolestné si žalobca uplatnil ako celok a tento po späťvzatí časti žaloby a jej úprave dokonca znížil oproti pôvodne vyčíslenému; pôvodne uplatnený nárok v jeho číselnom vyjadrení žalobca neprekročil. Navyiac, konajúci súd bol toho názoru, že žalobca sa o celkovom rozsahu škody dozvedel až zo znaleckého posudku vypracovaného v priebehu konania; základný nárok teda uplatnil riadne a včas, a to v rozsahu, o akom mal, resp. mohol mať v čase podania žaloby vedomosť. Na tomto základe považoval konajúci súd za vylúčené, aby došlo k premlčaniu nároku žalobcu na zvýšenie odškodnenia bolestného; pokiaľ nebol premlčaný nárok na základné odškodnenie bolesti, nemohol byť premlčaný ani zvyšný nárok, pretože náhradu za bolesť, vrátane jej zvýšenia, treba chápať ako jeden celok. Súd prvej inštancie svoj názor podporil rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (správne má byť Okresného súdu Bratislava I - pozn. odvolacieho súdu) zo dňa 05.08.2014, č.k. 17C/148/2008-438, ako aj poukazom na rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 22Co/354/1974.

7. Konajúci súd sa nestotožnil ani s ďalšími námietkami žalovaného voči záverom znaleckého dokazovania, majúc za to, že vychádzali len z jeho vlastného neodborného posúdenia. Zdôraznil, že súdu nepatrí hodnotiť závery, na ktoré sú potrebné odborné vedomosti, nakoľko nimi nedisponuje. Ak teda existovali rozpory medzi závermi znalca a subjektívnymi názormi jednej zo strán sporu, bolo na nej, aby svoje tvrdenia preukázala, či navrhla na ich preukázanie vykonať nejaký dôkaz. Žalovaný nevyvrátil ním tvrdený rozpor vo vzťahu k záverom znaleckého dokazovania a neuznal nárok žalobcu na bolestné, hoci existovali totožné závery dvoch aprobovaných znalcov. Ak teda dvaja súdni znalci skonštatovali, že pľúca sú párový orgán a ich poškodenie je treba ohodnotiť zvlášť za ľavú a zvlášť za pravú stranu, pretože sa aj stranovo zvlášť pristupuje k ich liečbe, potom je takýto záver racionálny, bez ohľadu na to, že právna úprava to výslovne neuvádza tak, ako je tomu v prípade párových orgánov anatomicky v tele oddelených. Ak dvaja súdni znalci skonštatovali, že postup pri žalovaným zamenenej položke č. 83 - Pomliaždenie pľúc za položku č. 76 - Pomliaždenie hrudnej steny ťažšieho stupňa a zlomeniny rebier nebol správny, keďže z medicínskeho hľadiska sa každé pomliaždenie pľúc hodnotí ako roztrhnutie pľúc, a nie pomliaždenie hrudnej steny, lebo to nezodpovedá charakteru zranení žalobcu, potom žalovaným zvolený laický postup nemôže mať dostatočnú relevanciu. Ak dvaja súdni znalci ohodnotili charakter zranení pľúc počtom bodov v hornej hranici bodového rozsahu, a to vzhľadom na charakter utrpených zranení a vykonaných zákrokov, potom námietky žalovaného nemôžu obstáť, nakoľko nedisponoval odbornými vedomosťami potrebnými pre posúdenie intenzity žalobcom vytrpených bolestí; z týchto dôvodov vyhodnotil konajúci súd obranu žalovaného ako účelovú.

8. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 885,50 eura, čo zodpovedalo peňažnému ohodnoteniu položiek č. 86b a č. 107c, spolu v počte bodov 55 (55 bodov x 16,10 eura za 1 bod) a pokiaľ išlo o pôvodný nárok, žalobcovi priznal sumu 5.232,50 eura, zodpovedajúcu ohodnoteniu bolesti za položky č. 86e (45 bodov) a č. 83 (120+180-20 bodov), celkovo 325 bodov (325 bodov x 16,10 eura za 1 bod). Súd prvej inštancie zastavil konanie v časti zaplatenia sumy 966 eur, zodpovedajúcej bodovému hodnoteniu navýšenia položky č. 83 o 60 bodov (60 bodov x 16,10 za 1 bod) v súlade s ustanovením § 145 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

9. Konajúci súd rozhodol o úrokoch z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, majúc za to, že k omeškaniu žalovaného došlo dňa 12.02.2014 t.j. nasledujúci deň potom ako datoval oznámenie o poistnom plnení a neuznal žalobcom uplatnené nároky.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 C.s.p. v spojení s článkom 4 ods. 1 a 2 C.s.p., ktorý umožňuje rozhodnúť o trovách konania na základe normy, ktorý by súd zvolil, ak by bol zákonodarcom. Konajúci súd pritom zvolil právnu normu § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania z priznanej sumy, keď žalobca bol úspešný čo do základu nároku a jeho rozsah súd upravil na základe znaleckého dokazovania.

11. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol konajúci súd v zmysle ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“), keď žalovaný, ako v konaní neúspešný, mal povinnosť zaplatiť súdny poplatok, nakoľko žalobca bod od poplatkovej povinnosti oslobodený.

12. Proti zaväzujúcim výrokom rozsudku súdu prvej inštancie (výrok I. a II.), výroku o náhrade trov konania (výrok IV.) a o poplatkovej povinnosti (výrok V.) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a navrhol ho zmeniť, žalobu v napadnutých výrokoch vo veci samej zamietnuť a priznať mu plný nárok na náhradu trov konania z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C.s.p. Nesúhlasil s právnym názorom konajúceho súdu, podľa ktorého treba nárok na náhradu škody vnímať ako celok, a preto pokiaľ žalobca rozšíril pôvodne uplatnený nárok na bolestné o ďalšie položky, premlčacia doba ostala zachovaná už samotným podaním žaloby zo dňa 26.08.2015. Prijatím tohto názoru konajúceho súdu by podľa mienky žalovaného nebolo potrebné ustaľovať okamih počiatku plynutia premlčacej doby jednotlivých zložiek bolestného. Zdôraznil, že na začatie plynutia premlčacej doby pri práve na náhradu škody je potrebné kumulatívne splnenie podmienok v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to vedomosť o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá. Podľa ustálenej súdnej praxe sa pritom poškodený dozvie o osobe, ktorá za vzniknutú škodu zodpovedá, len čo získa informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu; v tomto smere postačí, ak disponuje skutkovými okolnosťami, ktoré by mohli viesť k záveru o vymedzení zodpovedného subjektu. Rozhodujúcou skutočnosťou je i zistenie, kedy bola bolesť spôsobená. Vzhľadom na to, že zdravotný stav žalobcu bol ustálený ku dňu 11.10.2013, pričom neexistovala pochybnosť, že dopravnú nehodu zavinil vodič poisteného motorového vozidla, mal žalovaný za to, že premlčacia doba pri žalobcom uplatnených nárokoch začala plynúť najneskôr dňa 11.10.2013, a preto tie položky, ktoré si žalobca uplatnil návrhom na rozšírenie žaloby dňa 15.02.2017, boli už v čase podania tohto návrhu v celom rozsahu premlčané podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Každá položka odškodnenia za bolesť je totiž samostatným nárokom s individuálnym plynutím premlčacej doby. Žalovaný nepoprel, že žalobca sa o nároku na náhradu za bolesť dozvedel až na základe znaleckého posudku č. 33/2016, ktorý vypracoval I. M. G.. Pre posúdenie premlčacej doby novo uplatnených nárokov je však relevantné to, či poškodenie zdravia žalobcu bolo zistiteľné už v čase vypracovania pôvodného znaleckého posudku o náhrade za bolesť, t.j. či bol zdravotný stav žalobcu v tomto smere ustálený a obodovateľný. Podstatné je teda, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu, ktorou skutočnosťou sa súd prvej inštancie nezaoberal; žalovaný preto považoval v tejto časti napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné.

13. Žalovaný sa nestotožnil ani s názorom konajúceho súdu o dôvodnosti nároku žalobcu na náhradu bolestného za položku č. 86e - Krvácanie do hrudníka, majúc za to, že išlo o duplicitné plnenie; dvojnásobné plnenie pri viacnásobnom poškodení hrudníka podľa neho nevyplývalo zo žiadneho ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z. Žalovaný považoval závery znaleckého posudku v tomto smere za irelevantné, keďže išlo o výklad v kontexte príslušných ustanovení zákona č. 437/2004 Z.z. Predmetný zákon pri položkách subsumovaných pod položku č. 86 - Komplikácie poranenia hrudníka, osobitne nerozlišuje, či ku krvácaniu došlo v pravej alebo v ľavej časti hrudníka, keď hodnotí poúrazové krvácanie do hrudníka komplexne. I príloha k zákonu č. 437/2004 Z.z. výslovne rozlišuje prípady, kedy sa bodové hodnotenie bolesti rozlišuje podľa toho, aká časť orgánu bola poškodená. Ak by teda zákonodarcia predpokladal samostatné hodnotenie pre krvácanie do pravej, aj do ľavej časti hrudníka, vymedzil by tieto nároky samostatne. Vzhľadom na to, že takého vymedzenie v zákone č. 437/2004 Z.z. absentuje, poúrazové krvácanie do hrudníka možno hodnotiť iba ako celok. Žalovaný uzavrel, že pokiaľ poskytol žalobcovi plnenie za položku č. 86e jedenkrát, postupoval v súlade so znením zákona č. 437/2004 Z.z.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že pokiaľ ho zamestnanci žalovaného odškodnili pred podaním žaloby na základe znaleckého posudku I. M. H. iba čiastočne, keď niektoré položky neuznali vôbec a niektoré zamenili za inú položku, postupovali v rozpore s ustanovením § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. a usmernenia Slovenskej kancelárie poisťovateľov zo dňa 03.08.2005, nakoľko neboli oprávnení zasahovať do lekárskeho posudku vydaného v súlade so zákonnou úpravou. Súdom ustanovený znalec I. M. G. konštatoval, že položku č. 83 nemožno v žiadnom prípade zaradiť pod žalovaným aplikovanú položku č. 76, rovnako ako potvrdil správnosť aplikácie položky č. 86e tak pre ľavú, ako aj pre pravú stranu. Žalovaný, hoci neakceptoval stanovisko dvoch erudovaných znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgie a traumatológie, odvolávajúc sa na gramatický výklad zákona č. 437/2004 Z.z., si nedal v priebehu celého súdneho konania vypracovať vlastný znalecký posudok a nevyjadril sa ani k dodatku znaleckého posudku znalca I. M. G. a nenavrhol ho v konaní vypočuť. Pokiaľ išlo o rozšírenie žaloby o dve položky bolestného mal žalobca za to, že sa o týchto nárokoch na náhradu škody v celkovej sume 885,50 eura dozvedel až na základe znaleckého posudku I. M. G.R., t.j. v priebehu konania; išlo podľa neho o nové skutočnosti týkajúce sa jeho zdravia, ktoré mu nemohli byť známe pri podaní žaloby. Keďže sa o výške tejto škody dozvedel až v rámci dokazovania na súde prvej inštancie, mal za to, že si ich uplatnil včas. Pokiaľ išlo o náhradu trov konania mal žalobca za to, že ide o prípad, kedy jeho nárok závisí od znaleckého dokazovania, a preto mu patrí plný nárok na náhradu trov konania.

15. Žalovaný v odvolacej replike v celom rozsahu zotrval na odvolacej argumentácii, pričom uviedol, že namieta i súdom prvej inštancie priznaný úrok z omeškania ako prisúdený v rozpore s ustanoveniami zákona č. 381/2001 Z.z. Poukázal pritom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Cdo 145/2017, v ktorom tento prijal záver, že v ustanovení § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. je jasne a zreteľne formulovaná podmienka, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania, a tou je nesplnenie povinnosti podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona. Zákonodarca tak viaže povinnosť poisťovateľa výlučne vo vzťahu k prešetreniu poistnej udalosti. Je potom irelevantné, z akého dôvodu odmietol poisťovateľ poskytnúť plnenie, nakoľko je povinný len podať písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému v lehote troch mesiacov. Žalovaný mal za to, že v danom prípade bol povinný skončiť likvidáciu poistnej udalosti v lehote podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. len v prípade, ak bol nárok na náhradu škody preukázaný. V danej veci však ukončeniu likvidácie bránili objektívne dôvody, čo oznámil žalobcovi listom zo dňa 04.12.2014 (správne má byť zo dňa 04.12.2013 - pozn. odvolacieho súdu), ktorý súčasne založil do súdneho spisu. Bezodkladne po skončení šetrenia právneho základu zlikvidoval poistnú udalosť, o čom notifikoval žalobcu listom zo dňa 11.02.2014; nebol preto dôvod, aby súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolacej replike žalovaného uviedol, že žalovaný v nej namietať len voči dôvodnosti priznaných úrokov z omeškania, poukazujúc na list zo dňa 04.12.2013 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré však na uvedený prípad nedopadá. Nárok na príslušenstvo si uplatnil z dôvodu, že žalovaný listom zo dňa 11.02.2014 odmietol uhradiť časť poistného, čím sa dostal na druhý deň, t.j. od 12.02.2014 do omeškania. Súd prvej inštancie preto objektívne vyhodnotil jeho nárok na zaplatenie úroku z omeškania a tento mu i správne prisúdil.

17. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých zaväzujúcich výrokoch (I. a II.), vo výroku o náhrade trov konania a o poplatkovej povinnosti (IV. a V.), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.06.2020 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

18. Žalovaný napadol odvolaním zaväzujúce výroky rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej, a to výrok o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 885,50 eura, v súvislosti s ktorým namietať nesprávne právne posúdenie otázky premlčania konajúcim súdom a výrok o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 5.232,50 eura s prísl., pri ktorom nesúhlasil s názorom konajúceho súdu, že žalobcovi patrí nárok na plnenie za položku č. 86e, vo výške 45 bodov, ktorým priznaním by došlo k duplicitnému plneniu.

19. Pokiaľ ide o v poradí prvú odvoláciu námietku žalovaného vzťahujúcu sa k napadnutému výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, spočívajúcu v tom, že žalobca rozšíril nárok o zaplatenie sumy 885,50 eura (zodpovedajúcej bodovému ohodnoteniu bolesti za novú položku č. 107c - Zlomenina tela stavca

Th 7, vo výške 25 bodov a navýšeníu položky č. 86b - Pneumothorax, ktorú znalec I.. M. H. v znaleckom posudku č. 36/2013 síce obodoval počtom bodov 60, avšak súdom ustanovený znalec túto položku navýšil postupom podľa § 9 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o 30 bodov, spolu 55 bodov) po uplynutí subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda jeho nárok je v tejto časti premlčaný, odvolací súd udáva, že sa s jej obsahom stotožnil.

20. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

21. V súlade s ustanovením § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody na zdraví spočívajúcej v bolesti (bolestné) premlčuje v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, ktorej začiatok plynutia sa viaže na preukázateľnú vedomosť poškodeného o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Vedomosť o škode vyjadruje nielen vedomosť o škodovej udalosti, či o protiprávnom úkone (deň úrazu alebo iného poškodenia), ale tiež vedomosť o tom, že vznikla škoda určitého druhu a rozsahu (výška škody), ktorú možno objektívne vyčíslieť, aby mohol byť uplatnený nárok u škodcu, prípadne u poskytovateľa náhrady. Dozvedieť sa o škode teda znamená, že sa poškodený dozvedel o majetkovej, prípadne o odškodňovanej nemajetkovej ujme určitého druhu alebo rozsahu, ktorú možno vyčíslieť v peniazoch. Vedomosť o vzniknutej škode sa pritom nemusí zhodovať (a spravidla sa ani nezhoduje) s okamihom škodovej udalosti, resp. protiprávneho úkonu (deň úrazu alebo iného poškodenia). Pokiaľ poškodený v dôsledku škodovej udalosti utrpel bolesti, nárok na ich náhradu vzniká dňom, keď jeho zdravotný stav možno považovať za ustálený. Až po ustálení zdravotného stavu poškodeného možno totiž vykonať bodové ohodnotenie bolesti, a teda posúdiť mieru preukázateľných nepriaznivých dôsledkov, čo je východiskovou bázou pre stanovenie výšky náhrady lekárskeho posudkom, vychádzajúc zo základného počtu bodov, ktorými bolo bolestné ohodnotené (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Cdo 295/2009).

22. I keď poškodený získava vedomosť o škode spravidla z lekárskeho posudku, prípadne znaleckého posudku, ktorým bolo bolestné ohodnotené, pre začiatok plynutia premlčacej doby je určujúci moment ustálenia zdravotného stavu. Dátum vyhotovenia lekárskeho posudku alebo znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný s časovým odstupom od ustálenia zdravotného stavu preto nie je z hľadiska začiatku plynutia premlčacej doby podstatný. Lekársky posudok totiž treba vnímať len ako doklad (dôkazný prostriedok) potvrdzujúci výšku nároku na náhradu za bolestné. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 4Cdo 152/2010, z ktorého vyplýva, že začiatok premlčacej doby nezávisí od toho, kedy si poškodený zabezpečí dôkazy na to, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť mohol aj preukázať, t.j. od toho, kedy si dá vypracovať lekárskeho posudok na bodové hodnotenie bolestného. Poškodený sa o škode dozvie v čase, kedy sa po skončení jeho liečby jeho zdravotný stav natoľko ustálil, že bolo zistiteľné, či a v akom rozsahu k bolestiam došlo, a kedy je možné na základe skutkových okolností vykonať jeho ohodnotenie. Pri bolestnom za moment ustálenia zdravotného stavu možno v zásade považovať ukončenie liečebného procesu poškodeného.

23. Posúdenie otázky, kedy sa zdravotný stav ustálil a aké následky zanechal úraz alebo iné poškodenie na zdraví poškodeného je závislé od odborného posúdenia ošetrojúceho lekára; ten teda určí moment ustálenia zdravotného stavu poškodeného. Ide o odbornú otázku, na ktorú treba špeciálne odborné znalosti zodpovedajúce kvalifikácii v určitom vednom odbore a ktorá nemôže byť predmetom posúdenia súdu. Keďže k ustáleniu zdravotného stavu dochádza v momente, keď možno posúdiť, či a aké nepriaznivé dôsledky zanechal na zdraví poškodeného úraz alebo iné poškodenie, v tomto momente ošetrojúci lekár môže prvýkrát objektívne posúdiť a bodovo ohodnotiť rozsah vzniknutej škody, t. j. od tohto momentu (a nie skôr) možno vyhotoviť lekárskeho posudok.

24. Medzi stranami nebolo sporné, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo najneskôr dňom vypracovania znaleckého posudku č. 36/2013 I.. M. H. (ak nie aj skôr - pozn. odvolacieho súdu), ktorú okolnosť konštatoval súd prvej inštancie v bode 46 odôvodnenia. Najneskôr týmto momentom totiž bolo možné posúdiť nepriaznivé následky dopravnej nehody zo dňa 17.08.2013 na zdraví žalobcu. Na podklade tohto znaleckého posudku si následne žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody za bolesť v súdnom konaní, a to za položku č. 86e - Poúrazové krvácanie do hrudníka, v rozsahu 45 bodov a za položku č. 83 - Pomliaždenie pľúc (podľa prílohy zákona č. 437/2004 Z.z. ako Roztrhnutie pľúc - pozn. odvolacieho súdu), v rozsahu 180 bodov (vľavo) a 120 bodov (vpravo). Znalecký posudok č. 36/2013 vypracoval I.. M. H. dňa 11.10.2013. Najneskôr týmto okamihom (pričom nie je vylúčené, že aj

skôr - pozn. odvolacieho súdu) teda začala žalobcovi plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba na uplatnenie náhrady za bolesť, majúcej základ v dopravnej nehode zo dňa 17.08.2013. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si až v priebehu súdneho konania, a to podaním zo dňa 15.02.2017 (č.l. 99 a nasl.) uplatnil nárok na zaplatenie bolestného za zvýšenie položky č. 86b - Pneumotorax, o 30 bodov, pričom žiadal aj o plnenie vo vzťahu k novej položke č. 107c - Zlomenina tela stavca Th 7, v rozsahu 25 bodov, a teda za iné položky ako v pôvodnej žalobe. Za stavu, keď zdravotný stav žalobcu bol ustálený najneskôr k dátumu vypracovania znaleckého posudku I.. M. H. (t.j. 11.10.2013), pokiaľ si žalobca uplatnil dňa 15.02.2017 nárok na bolestné v sume 885,50 eura ako náhradu za utrpené bolesti pri položke č. 107c a zvýšenie náhrady za pôvodne neuplatnenú položku č. 86b, uskutočnil tak po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka; táto uplynula dňa 11.10.2015.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pokiaľ považoval súd prvej inštancie pre ustálenie počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka za rozhodný dátum vypracovania znaleckého posudku č. 33/2016, súdom ustanoveným znalcom I.. M. G., majúc za to, že až z neho sa žalobca dozvedel o celkovom rozsahu škody, jeho záver nezodpovedá dikcii § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.) a je v rozpore i s ustálenou judikatúrou najvyšších súdnych autorít; tá totiž považuje za rozhodujúci dátum ustálenia zdravotného stavu poškodeného žalobcu. Napokon, táto skutočnosť vyplýva i z rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 17C/148/2008 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 14Co/522/2012, na ktoré sa odvolával v konaní žalobca; z ich odôvodnenia vyplýva, že podstatnou skutočnosťou bolo, kedy došlo k stabilizácii fyzického, ako aj psychického zdravia poškodeného.

26. Pokiaľ išlo o zvyšnú časť argumentácie konajúceho súdu, odvolací súd udáva, že nárok na bolestné sa síce uplatňuje v súdnom konaní ako jedna konkrétna vyčíslená suma, avšak pozostáva z jednotlivých dielčích položiek so samostatným bodovým ohodnotením, ktoré majú základ v poškodení zdravia spôsobeného spravdla jednou škodovou udalosťou. Skutočnosť, že v priebehu súdneho konania dôjde k zisteniu, že ustálený zdravotný stav žalobcu bol nesprávne ohodnotený, napríklad tým, že niektoré bolesti, ktorých náhrada dovedy nebola predmetom konania, boli obodované chybné, resp. neboli obodované vôbec, nemá to za následok začatie plynutia „novej“ subjektívnej premlčacej doby vo vzťahu k týmto novo obodovaným a následne i uplatneným položkám. I vo vzťahu k náhrade bolestného za tieto položky je potrebné vychádzať z toho, že zdravotný stav žalobcu bol už ustálený a utrpené bolesti tak mohli byť zistiteľné. V prípade novo uplatnených položiek bolestného je preto pri ustálení počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby rozhodujúce, že žalobca sa o škode na zdraví dozvedel v čase, keď sa jeho zdravotný stav natoľko ustálil, že bolo zistiteľné, či a v akom rozsahu k bolestiam došlo, a bolo možné vykonať jeho ohodnotenie, čo v skúmanej veci nastalo najneskôr dňa 11.10.2013. Treba podotknúť, že z obsahu spisu nevyplýva (a nebolo to ani sporné), že v prípade náhrady za bolesť za navýšenú položku č. 86b, o 30 bodov a novú položku č. 107c, v rozsahu 25 bodov, išlo o prípad predpokladaný ustanovením § 3 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.

27. So zreteľom na skutočnosť, že súd prvej inštancie posúdil po právnej stránke nesprávne námietku premlčania vznesenú žalovaným, ktorej začiatok plynutia treba odvíjať od momentu ustálenia zdravotného stavu žalobcu, a vyhodnotiac túto námietku žalovaného za dôvodnú, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 885,50 eura zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

28. Žalovaný napadol odvolaním i výrok rozsudku vo veci samej, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.232,50 eura s prísl.(výrok II.). Priznaná suma pritom zodpovedala peňažnému vyčísleniu bodového ohodnotenia položiek č. 86e - Poúrazové krvácanie do hrudníka, v rozsahu 45 bodov, a č. 83 - Pomliaždenie pľúc vpravo, v rozsahu 120 bodov a Pomliaždenie pľúc vľavo, v rozsahu 180 bodov (120 bodov a 60 bodov ako navýšenie), od ktorých konajúci súd odpočítal poskytnuté plnenie žalovaného v rozsahu 20 bodov za neuznanú položku č. 76 - Pomliaždenie hrudnej steny ťažšieho stupňa. Žalovaný namietal, že priznaním náhrady za bolesť pri položke č. 86e, v rozsahu 45 bodov, ktorú náhradu už raz žalobcovi poskytol, by došlo k duplicitnému plneniu, nemajúceho oporu v znení zákona č. 437/2004 Z.z. a jeho prílohy. Pri poraneniach hrudníka sa totiž nerozlišuje osobitne, či ku krvácaniu došlo v pravej alebo v ľavej časti hrudníka, ale poúrazové krvácanie do hrudníka sa hodnotí komplexne ako jeden celok. Tejto argumentácii žalovaného možno podľa mienky odvolacieho súdu priznať úspech.

29. V prvom rade odvolací súd udáva, že i keď znalci, resp. súdom ustanovený znalec I.. M. G., stručne medicínsky zdôvodnil, prečo pristúpil k obodovaniu položky č. 86e osobitne pre pravú a osobitne pre ľavú časť hrudníka, keď uviedol, že každá strana hrudníka reaguje samostatne na poranenie a pri poranení oboch častí ide o dramatické zhoršenie zdravotného stavu, bolo potrebné preskúmať, či postup znalca bol súladný s príslušnými ustanoveniami zákona č. 437/2004 Z.z. V tomto smere potom nešlo o posúdenie takých otázok, na ktoré by boli potrebné odborné vedomosti znalca, ale o právne posúdenie výkladu ustanovení zákona č. 437/2004 Z.z., najmä jeho prílohy. Vychádzajúc z označenia položky č. 86e, s názvom Poúrazové krvácanie do hrudníka liečené konzervatívne, už z jeho samotného názvu vyplýva, že sa vzťahuje k poúrazovým krvácaniam do hrudníka, bez toho, aby rozlišovalo, či ide o krvácanie do hrudníka vpravo alebo vľavo. Možno potom prisvedčiť argumentácii žalovaného, že pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle odškodňovať osobitne prípady krvácania do hrudníka buď do jeho ľavej alebo do pravej časti (strany), prejavilo by sa to výslovne v znení tejto položky, tak ako je to i pri iných klasifikovaných položkách. Podľa mienky odvolacieho súdu postup v znaleckom posudku, ktorým súdny znalec aplikoval položku č. 86e, na ohodnotenie poúrazového krvácania do hrudníka vpravo a osobitne aj na obodovanie poúrazového krvácania do hrudníka vľavo, nemá oporu v prílohe č. I zákona č. 437/2004 Z.z.; poúrazové krvácanie do hrudníka je potrebné hodnotiť ako celok bodovým ohodnotením 1 x 45 bodov, čo zodpovedá sume 724,50 eura (45 bodov x 16,10 eura za 1 bod). Z tohto dôvodu sa potom žalobca nedôvodne domáhal zaplattenia sumy 724,50 eura spolu s príslušenstvom, v ktorej časti bolo potrebné napadnúť výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu v tejto časti zamietnuť.

30. Odvolací súd v tejto súvislosti dopĺňa, že pokiaľ sa podľa názoru súdneho znalca I.. M. G. zdravotný stav žalobcu v súvislosti s položkou č. 86e dramaticky zhoršil, resp. žalobcovi vznikli komplikácie, mohol v takom prípade zväziť aplikáciu ustanovenia § 9 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. a navýšiť bodové hodnotenie tejto položky až o polovicu.

31. I keď žalovaný v odvolaní uviedol, že napáda celý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým ho zaviazal na zaplattenie sumy 5.232,50 eura, zahrňujúcej okrem náhrady za bolesť za položku č. 86e, i náhradu za bolesť za položku č. 83 - Pomliaždenie pľúc vpravo a Pomliaždenie pľúc vľavo, v rozsahu 280 bodov, a na zaplattenie príslušenstva (t.j. úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5.232,50 eura od 12.02.2014 do zaplattenia), skutkovo neozrejmlí dôvody nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k priznanej náhrade za bolesť za položku č. 83, ako aj vo vzťahu k priznanému príslušenstvu. Uvedenie iba všeobecných odvolacích dôvodov, bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností, pre ktoré žalovaný považoval rozhodnutie konajúceho súdu v danej časti za nesprávne, neumožnilo odvolaciemu súdu zaoberať sa dôvodnosťou jeho odvolania v tejto časti a podrobiť ho odvolaciemu prieskumu z hľadiska jeho vecnej správnosti. Na tomto základe odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti (o zaplattenie sumy 4.508 eur spolu s príslušenstvom) ako vecne správny potvrdil.

32. Odvolací súd v tejto súvislosti udáva, že žalovaný síce v podaní s názvom „Odvolacia replika“ zo dňa 18.03.2019 (č.l. 203) doplnil, že namieťa nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti úrokov z omeškania, s uvedením bližšej konkretizácie dôvodov jeho nesprávnosti a poukazom na listinné dôkazy. Na predmetné podanie žalovaného, ako i na súvisiaci listinný dôkaz, doručené súdu prvej inštancie po uplynutí odvolacej lehoty, však nemohol prihliadať v zmysle § 365 ods. 3 C.s.p. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 365 ods. 3 C.s.p. striktné ukladá, že dôvody odvolania je prípustné dopĺňať alebo meniť len do konca lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ v odvolaní absentujú odvolacie dôvody (a tie absentujú aj vtedy, ak sú uvedené iba všeobecne), doplniť je ich možné iba do uplynutia odvolacej lehoty (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 90/2019). Zároveň odvolací súd udáva, že i keby pripustil, že žalovaný špecifikoval dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti priznaných úrokov z omeškania za nesprávne včas, tieto, spolu s podaním zo dňa 04.12.2013, adresovaným D. X. B., Z..G., predstavovali nové skutkové tvrdenia (tzv. novoty), na ktorých pripustenie neboli splnené podmienky podľa § 366 C.s.p.; žalovaný totiž v priebehu celého konania na súde prvej inštancie nerozporoval nárok žalobcu na zaplattenie úroku z omeškania, pričom skutkové okolnosti spochybňujúce jeho oprávnenosť neuviedol ani na súdnom pojednávaní dňa 02.10.2018, na ktorom sa súd prvej inštancie výslovne dopytoval žalobcu na okolnosti odôvodňujúce počiatok omeškania žalovaného.

33. Na vyššie uvedenom základe odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 885,50 eura (výrok I.) v zmysle § 388

C.s.p. zmenil tak, že žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol, v napadnutom výroku, ktorým zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 5.232,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 12.02.2014 do zaplatenia (výrok II.) v zmysle § 388 C.s.p. zmenil v časti zaplatenia sumy 724,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 12.02.2014 do zaplatenia tak, že žalobu v tejto časti zamietol a vo zvyšnej časti tohto napadnutého výroku (o zaplatenie 4.508 eur s prísl.) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

34. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov celého (t.j. prvoinštančného a odvolacieho) konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 C.s.p. Je toho názoru, že hoci priznanie náhrady za bolesť je vo všeobecnosti viazané na znalecké dokazovanie, v ktorých prípadoch súdy za použitia analógie (článok 4 ods. 1 a 2 C.s.p.) priznávajú poškodeným žalobcom plnú náhradu trov konania, v danom prípade nemohol aplikovať ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p., keď musel zohľadniť i ďalšie okolnosti prípadu; priznaním plnej náhrady trov konania žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. by nedošlo k zohľadneniu neúspechu a procesného zavinenia žalobcu. Odvolací súd zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 885,50 eura z dôvodu premlčania jeho nároku, ktorá otázka nesúvisela so znaleckým dokazovaním; túto skutočnosť vyhodnotil ako neúspech žalobcu. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie o zaplatenie sumy 966 eur s prísl. súd prvej inštancie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti, keď žalobca svoj dispozičný úkon nezodôvodnil správaním žalovaného po podaní žaloby, a preto v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Tým, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti zaplatenia sumy 966 eur a bol neúspešný v časti zaplatenia sumy 885,50 eura, ako aj v časti zaplatenia sumy 724,50 eura, t.j. celkovo mal neúspech v časti zaplatenia sumy 2.576 eur, jeho neúspech tak predstavuje 36,36 %. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zaplatenia sumy 4.508 eur s prísl., čo predstavuje úspech žalobcu v rozsahu 63,64 %; celkový úspech žalobcu v spore potom predstavuje 27,28 % (63,64 % - 36,36 %). Odvolací súd preto priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27,28 %.

35. Žalovaný napadol odvolaním i výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým mu bola uložená poplatková povinnosť. I keď tento výrok bol súčasťou napadnutého rozsudku, má naďalej povahu uznesenia, a preto vo vzťahu k nemu bolo potrebné skúmať prípustnosť odvolania podľa ustanovenia § 357 C.s.p. v spojení s § 14 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Je zrejmé, že uznesenie, ktorým bola strane sporu uložená poplatková povinnosť nepatrí medzi tie uznesenia, proti ktorým Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie. Je tomu tak z dôvodu, že v konaní podľa zákona č. 71/1992 Zb. koná a rozhoduje vyšší súdny úradník a sudca koná a rozhoduje len o sťažnostiach proti jeho rozhodnutiam (§ 14 ods. 4 citovaného zákona), a teda nie aj o samotnej poplatkovej povinnosti. Súd prvej inštancie tak postupoval procesne nesprávne, keď nevyčkal na skončenie konania vo veci samej a v napadnutom rozsudku rozhodol i o poplatkovej povinnosti, o ktorej rozhodovanie patrí do rámca úkonov vyššieho súdneho úradníka (a nie sudcu). Odhliadnuc od tejto skutočnosti je však rozhodnutie konajúceho súdu, vzhľadom na zmenu meritórneho rozhodnutia odvolacím súdom, nesprávnym. Preto za účelom nápravy tohto stavu odvolací súd za aplikácie článku 4 ods. 1 C.s.p., posúdil prípustnosť odvolania proti výroku o poplatkovej povinnosti analogicky podľa ustanovenia § 357 písm. m) C.s.p. ako s ním súvisiaceho a upravujúceho právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej veci, a keďže sám nemá v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. oprávnenie rozhodovať vo veciach poplatkov, napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o poplatkovej povinnosti žalovaného zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).